

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 25

(Yoma 23a: Cohanim gone wild)

משנה: בראשונה כל מי שרוצה לתרום את המזבח תורם.
ובזמן שהן מרובין רצין ועולין בכבש כל הקודם את חברו
בארבע אמות זכה.

ואם היו שניהן שוין הממונה אומר להן: "הצביעו"

ומה הן מוציאיין? אחת או שתיים. ואין מוציאיין אגודל במקדש.
מעשה שהיו שניהם שוין ורצין ועולין בכבש ודחף אחד מהן את
חבירו ונפל ונשברה רגלו וכיון שראו בית דין שבאין לידי סכנה
התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפייס ארבע פייסות
היו שם וזה הפייס הראשון:

ת"ר: מעשה בשני כהנים שהיו שניהן שוין ורצין ועולין בכבש
קדם אחד מהן לתוך ארבע אמות של חברו נטל סכין ותקע לו
בלבו.

עמד רבי צדוק על מעלות האולם ואמר: 'אחינו בית ישראל
שמעו! הרי הוא אומר: "כי ימצא חלל באדמה ויצאו זקניך
ושופטיך" (דברים כא) אנו על מי להביא עגלה ערופה על העיר
או על העזרות?'

געו כל העם בבכיה. בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר
אמר: "הרי הוא כפרתכם ועדיין בני מפרפר ולא נטמאה סכין!"
ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים. וכן
הוא אומר: (מלכים ב כא) "וגם דם נקי שפך מנשה [הרבה
מאד] עד אשר מלא [את] ירושלים פה לפה".

הי מעשה קדים?

אילימא דשפיכות דמים: השתא אשפיכות דמים לא תקינו פייסא אנשברה רגלו תקינו?!

אלא דנשברה רגלו קדים.

וכיון דתקינו פייסא ארבע אמות מאי עבידתייהו? אלא לעולם דשפיכות דמים קדים ומעיקרא סבור אקראי בעלמא הוא, כיון דחזי אפילו ממילא אתו לידי סכנה תקינו רבנן פייסא.

עמד רבי צדוק על מעלות האולם ואמר אחינו בית ישראל שמעו הרי הוא אומר כי ימצא חלל באדמה אנן על מי להביא על העיר או על העזרות? וירושלים בת אתויי עגלה ערופה היא?

והתניא: עשרה דברים נאמרו בירושלים וזו אחת מהן אינה מביאה עגלה ערופה.

ועוד (דברים כא) "לא נודע מי הכהו" כתיב, והא נודע מי הכהו! אלא כדי להרבות בבכיה.

בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר אמר הרי הוא כפרתכם ועדיין בני קיים [כו'] ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים. איבעיא להו: שפיכות דמים הוא דזל אבל טהרת כלים כדקיימא קיימא או דילמא שפיכות דמים כדקיימא קיימא אבל טהרת כלים היא דחמירא?

ת"ש: מדקא נסיב לה תלמודא "וגם דם נקי שפך מנשה" שמע מינה: שפיכות דמים הוא דזל וטהרת כלים כדקיימא קיימא.